

Manifest 19 de Febrer – Dia Mundial contra l’LGBTI-fòbia en l’Esport

El 19 de febrer, Dia Mundial contra l’LGBTI-fòbia en l’Esport, denunciem una realitat que persisteix des de fa anys: l’LGBTI-fòbia continua present en l’esport de manera estructural, transversal i profundament injusta.

L’esport, que hauria de ser un espai de trobada, salut i convivència, sovint continua reproduint normes rígides, estereotips excloents i violències que expulsen o invisibilitzen les persones que no encaixen en una idea estreta de la normalitat, construïda des del privilegi i la por a la diferència.

L’LGBTI-fòbia no actua sola. Es creua amb altres discriminacions i afecta especialment les persones trans, no binàries, lesbianes, racialitzades, migrants, amb diversitat funcional, en situació de precarietat o amb cossos no normatius. A l’esport base, infants i joves LGBTI+ pateixen burles, insults, assetjament, manca de referents i decisions arbitràries que els expulsen dels equips o els fan abandonar l’activitat esportiva per por o inseguretat.

Rebutgem la utilització de l’esport com a camp de batalla ideològic per retallar drets i alimentar discursos d’odi, exclusió i retrocés. Ens volen dividir i silenciar, però no ho permetrem. Reivindiquem l’esport com a espai polític i el dret a practicar-lo sent qui som, sense por, violència ni sospita, amb dignitat als vestidors, als clubs, a les competicions i als espais de decisió.

Celebrem l’aprovació de la Llei 13/2025, que reconeix l’LGBTI-fòbia com una discriminació estructural també en l’àmbit esportiu. Però les lleis, sense recursos, no transformen realitats. Recolzem les polítiques públiques efectives, formació obligatòria, protocols clars contra la discriminació, acompanyament a les víctimes i la participació activa de les entitats LGBTI+.

Volem polítiques públiques que transformin, que arribin a l’esport base i a l’esport d’elit, als barris, a les escoles i als clubs. Que la diversitat deixi de ser un eslògan i esdevingui una pràctica quotidiana, i que ningú hagi d’abandonar l’esport per por, rebuig o violència.

Es van obrint petites escletxes, persones del col·lectiu comencen a visibilitzar orientacions i identitats diverses, i han de sentir el nostre escalf en aquest camí, ja que són imprescindibles per crear referents a les noves generacions. No hi ha esport sense drets humans. No hi ha joc net mentre hi hagi exclusió. No hi ha igualtat real mentre es qüestionin cossos, identitats i existències. Continuarem defensant cada dret conquerit, perquè les nostres vides no són una amenaça, sinó una riquesa.

I afirmem amb força que un esport que exclou, discrimina o humilia no pot dir-se esport. Mentre hi hagi LGBTI-fòbia, no hi haurà joc net, no hi haurà igualtat i no hi haurà futur digne. No deixarem de lluitar fins que cada persona pugui practicar esport lliurement, sense por i amb plenitud.

Per un esport lliure, divers i segur per a totes les persones.

Per un esport sense LGBTI-fòbia.

Per un futur on ningú hagi d’escollir entre ser qui és i practicar esport.

Comissió de Coordinació del Consell Nacional LGBTI